

Peregrin la porțile deșertului

Volumul de poezii „Peregrin la porțile deșertului”, al sublocotenentului post-mortem Ioan Grosaru, a fost lansat miercuri, 23 aprilie, la sediul Statului Major al Forțelor Terestre.

Cartea militarului-erou, căzut la datorie în Irak, editată de Societatea Scriitorilor Militari la inițiativa șefului Statului Major al Forțelor Terestre, generalul-locotenent dr. Teodor Frunzeti, a văzut lumina tiparului la Editura Militară.

La eveniment au participat ministrul apărării, Teodor Meleșcanu, generalul-locotenent dr. Teodor Frunzeti, directorul Editurii Militare Adrian Pandea, președintele Societății Scriitorilor Militari, Liviu Vișan, și unul dintre camarazi, plutonierul Marian Panciu, care i-a fost alături lui Ioan Grosaru până în ultimele clipe ale vieții sale.

Ajutor umanitar pentru copiii irakieni

Asociația Soțiilor de Cadre Militare, Filiala Iași, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Iași a desfășurat o serie de acțiuni de colectare a unor ajutoare umanitare pentru copiii din Irak. Ajutoarele au ajuns cu o aeronavă aparținând Forțelor Aeriene Române luni, 21 aprilie, la militarii din Batalionul 151 Infanterie „Lupii Negri”, dislocat în Irak.

La campania „Tineri pentru tineri” au participat elevi de la Școala Normală Vasile Lupu, de la liceele Vasile Alecsandri și Miron Costin – toate din Iași și de la Școala generală D.D. Pătrășcanu din Tomești, județul Iași.

Potrivit președintei filialei, Maria Roman, „Elevii au participat la acțiunea de strângere de haine și jucării cu gândul că acestea pot fi de folos pentru tinerii de vârsta lor din localitățile irakiene aflate în zona de responsabilitate a militarilor noștri”.

Darurile au fost împărțite în perioada Paștelui de militarii Batalionului 151 Infanterie copiii irakieni.

CHEIA LIMBAJULUI COMUN

✎ Maior Daniel BURLACU

În Irak, se desfășoară un amplu program de asistență medicală numit *Restoring America's Honor*. Programul se derulează în cadrul unui spital de campanie (împărțit în două baze: Camp Cropper și Camp Bucca), ce asigură îngrijirea unui număr foarte mare de prizonieri irakieni, dar și urgențele pentru militarii coaliției care desfășoară misiuni în aceste zone.

În acest spital de campanie, l-am întâlnit pe tânărul medic specialist Tudor Dușmanu, care a avut amabilitatea să ne facă o prezentare a misiunilor echipelor medico-militare românești ce își desfășoară activitatea aici.

Un angrenaj necesar

● Care au fost factorii ce v-au determinat să participați la această misiune?

– Trebuie să recunosc că principala motivație a prezenței mele în Irak ține de partea financiară. Este adevărat, suma de bani pe care o primim lunar nu este o avere, dar reprezintă un salariu mult mai mare decât cel din țară, o remunerație importantă și, câteodată, chiar decisivă în luarea unor astfel de decizii. Un alt factor care m-a determinat să particip la misiune a fost dorința de a lucra într-un mediu unde profesionalismul și studiile sunt respectate.

● În ce constă asistența medicală a spitalului și cine sunt beneficiarii?

– Fără a intra în prea multe detalii, pot să vă spun că spitalul acordă asistență medicală primară, secundară și terțiară trupelor coaliției și deținuților.

Din anul 2005, de când România participă la acest program, personalul român își desfășoară activitatea în secții cum sunt camera de gardă, sala de operații, medicină internă, laborator și ambulatoriul (poli-clinica).

La Camp Bucca, personalul român este prezent și în secția de stomatologie. A nu se înțelege că personalul român "coordonează sau conduce" aceste secții, dar reprezintă o componentă importantă în desfășurarea activității spitalului.

Unde logistică e... totul devine posibil

● Care sunt factorii-cheie ce duc la buna relaționare într-un colectiv multinațional?

– De departe, condiția esențială pentru îmbunătățirea cooperării multinaționale este cunoașterea limbii engleze. Astfel ne putem exprima acordul sau dezacordul cu diverse probleme specifice derivate din cultura fiecăruia, putem spune o glumă sau discuta pe marginea unui caz clinic.

înlocuiesc, atâta vreme cât cea defectă este în service.

Alte diferențe decurg din puterea financiară diferită: un doctor de aici își permite să recomande mai multe analize (laborator sau imagistice), pentru că există bani pentru kituri de laborator sau tomograful... funcționează.

Medicul Tudor Dușmanu a absolvit Institutul de Medicină Militară, în anul 2002, și este medic specialist în medicina de familie, din anul 2006. Și-a desfășurat activitatea la CMJ Dâmbovița și la Institutul de Medicină Militară.

● Există diferențe între actul medical pe care îl exercitați în spitalele militare din țară și cel de aici?

– În primul rând, aici logistica nu este o problemă. Nu există replici de genul: "nu avem medicamentul respectiv", sau "s-a terminat spirtul pe luna asta". De aici decurge totul: relaxare în activitate, efectuarea procedurilor sau schemelor terapeutice ideale pentru pacient. Lumea nu este stresată că "singura" ambulanță se poate strica oricând; există certitudinea că va fi o alta să o

Totodată, aici, un doctor nu consultă pacientul "de la zero" decât dacă dorește. Există infirmierul și asistentul care realizează primii pași în consultație: semne vitale, primele date din anamneză.

A nu se înțelege că în spitalul de campanie se "aruncă" pe fereastră cu banii pentru analize. Nu. Dar dacă un protocol terapeutic (asta reprezentând încă o mare diferență față de România – existența protocoalelor) include analize, acestea se fac și nu se sare peste ele din motive logistice.

(dacă pacientul nu vorbește engleza) infirmier, asistent, doctor. Cheia este că fiecare își știe rolul și locul. Nu "se trezește", de exemplu, pacientul să-i sugereze doctorului cu ce să-l trateze. Da, îi spune cu ce a fost tratat anterior, dar admite faptul că, pe plan medical, doctorul știe mai multe ca el. Această acceptare a faptului că cineva este mai deștept ca tine pe un domeniu, și limitarea fiecărei persoane la segmentul ei de specialitate pentru care a fost instruit și pentru care este plătit reprezintă cheia limbajului comun.

Nota 9 pentru tratament

● Cum apreciați tratamentul pe care îl primesc pacienții (medicația prescrisă, tipul și gama de medicamente folosite)?

– În general, tratamentul aplicat pacienților pe o scală de la 1 la 10 este de nota 9, și asta deoarece în condiții de război se practică o medicină un pic diferită față de condițiile de pace. Un exemplu teoretic ar fi că, în război, nu îți permiți să acorzi 14 zile de repaus unei entorse necomplicate, compensând cu analgezice. Cum gama de medicamente este extrem de largă, pacienții beneficiază în final de un tratament foarte bun.

● În intervențiile medicale, trioul pacient-medic-asistent este format din oameni care vorbesc limbi diferite. Care este cheia limbajului comun?

– Trioul din România este aici un pentagon: pacient, interpret